

Особливості розвитку власності в сучасних умовах

Обрана тема є актуальною, тому що кожен із нас є власником, і хоча б раз у житті стикався з проблемами пов'язаними з власністю.

Однією із причин, яка спонукала мене розглянути це питання – дізнатися, чи співпадають мої практичні знання з теоретичним матеріалом.

Влітку в мене була нагода працювати в сувенірному наметі у місті Бердянськ. Це була не перша робота, але мій перший досвід у сфері малого бізнесу. Крокуючи практичною діяльністю влітку на моїх очах відбувалися дії, які відображали відношення власності. Мої очі бачили всі проблеми та здобутки малого приватного бізнесу. Проаналізувавши побачене, зрозумів, що приватні підприємці кожного дня стикаються з купою проблем: відкриття торгівельної точки, з конкуренцією та перевітками.

Згідно з правовими актами, регулюючими роботу підприємств малого бізнесу, їх може перевіряти податкова інспекція, служба пожежної безпеки, санітарно-епідеміологічна служба і служба контролю якості, але за час моєї роботи перевірка з боку податкової служби була тільки один раз.

Відповідно до Податкового кодексу України приватний підприємець сплачує податки за фінансову діяльність та за робітників. Але багато приватних підприємців у нашому місті не дотримуються цього закону та видають заробітну плату у “конвертах”. Мені пощастило, тому що був офіційно зареєстрований, але за законом мій робочий день не повинен перевищувати шести годин на добу. І ось тут настає дилема, ніхто з підприємців не хоче платити податки, тим паче за неповнолітнього працівника. Це пов'язано з тим, що неповнолітній працівник за законом не може працювати цілий робочий день, і треба наймати ще одного працівника, це призводить до збільшення витрат приватного підприємця. Тому мені довелося працювати цілий робочий день, бо знайти сезонну роботу з гарною заробітною платою та умовами праці дуже важко. Багато міських жителів мають лише сезонну роботу, і вони намагаються заробити грошей до наступного. А ще учні та студенти, які теж прагнуть заробити. Тому влітку дуже велика конкуренція на ринку праці. Попит на робочі місця в рази перевищує пропозицію.

Там, де є економічна діяльність, там завжди є проблема власності. Відношення власності проникають в усю систему економічних відносин і супроводжують людину з моменту його народження до смерті. Всюди ми натикаємося на одне загальне корінне питання: кому належить економічна власність, хто привласнює матеріальні умови існування людей, хто є господарем землі, фабрики, духовного багатства? Соціальна суть цих відносин і є вираження притаманних даному суспільству економічних відносин власності.

Власність – головна економічна категорія. У будь-якій економічній системі рішення людей залежать насамперед від загальновизнаних у даному суспільстві прав власності. Право власності – це врегульовані законом суспільні відносини щодо володіння, користування і розпорядження працею, природними ресурсами та майном.

Нині у країнах з розвинутою ринковою економікою існують лише дві форми власності: приватна і державна. Усі інші – це похідні цих основних. Головною ознакою наведеної класифікації форм власності є суб'єкти права власності: громадяни чи держава. Об'єктами права власності можуть бути людський капітал, природні ресурси, майно, результати інтелектуальної праці тощо. Найціннішою формою власності є людський капітал.

Власність належить до числа таких понять, навколо яких протягом довгих віків об'єднувалися найрозумніші люди і робили свої внески в розвиток поняття власності.

Отже можемо сказати, що власність – це не річ, а відносини між людьми з приводу виробництва і відчуження його результатів – матеріальних благ і послуг. Власність є однією з найбільш фундаментальних і основоположних економічних категорій. Разом з тим – це одна з найскладніших категорій, бо має в собі багато ознак, форм прояву і систем функціонування.